

Nr 199.

Av herr **Hedlund** i Östersund, om anställnings- och avlöningsförhållandena för rit- och skrivbiträden samt kamerala biträden åt vägingenjörerna.

Jämlikt 42 § 4 stycket i Kungl. Maj:ts instruktion för väg- och vattenbyggnadsstyrelsen samt dess tjänstemän i länen skola erforderliga rit- och skrivbiträden samt kamerala biträden åt vägingenjörerna anställas av vederbörande länsstyrelse och vara länsstyrelsens tjänstemän.

Den nya vägorganisationen har nu fungerat i det närmaste i fem år. Under denna tid har arbetet å vägingenjörsexpeditionen år för år ökat. Visserligen har under den gångna tiden vägarbetet i hög grad forcerats och många arbetsföretag igångsatts för lindrande av arbetslösheten, men det sannolika är väl, att även i fortsättningen arbetsbördan för vägingenjörerna och deras personal kommer att bliva av ungefär samma omfattning som hittills.

Så vitt framgår av förslagen till omorganisation av vägväsendet har förutsetts, att vägingenjörerna skulle erhålla hjälp i sitt skrivarbete av hos länsstyrelserna redan tjänstgörande biträdespersonal, en utväg, som visat sig icke vara framkomlig. Man lär sålunda få utgå ifrån, att oundgängligt behov av hos vägingenjörerna fast anställda rit- och skrivbiträden förefinnes. Med nuvarande anställnings- och avlöningsförhållanden är dessa befattningshavares ställning i högsta grad otillfredsställande. De hava icke några utsikter att bliva ordinarie befattningshavare eller att erhålla tillfredsställande löne-, pensions- och semestervillkor. Såsom exempel kan nämnas en hos vägingenjören i Jämtlands län anställd familjeförsörjare, som efter 10 års tjänstgöring inom vägväsendet uppbär en avlöning av allenast 200:— kronor pr månad.

Då, som redan nämnts, dessa befattningshavare skola vara länsstyrelsens tjänstemän, synes en naturlig följd härav vara, att de upptagas i länsstyrelsens avlöningsstat eller åtminstone erhålla avlöningar från länsstyrelsens anslag till icke ordinarie befattningshavare, vilket anslag då i erforderlig utsträckning bör höjas. För närvarande erhålla de avlöning från ett av riksdagen för varje år av automobilskattemedel anvisat extra förslagsanslag. Då detta anslag kan variera och det för närvarande icke finnes möjlighet för länsstyrelserna att anställa dem som extraordinarie eller ordinarie befattningshavare, sakna länsstyrelserna möjlighet att på ett tillfredsställande sätt ordna deras anställnings- och avlöningsförhållanden.

Med hänsyn till de fordringar, som ställas på dessa tjänstemän samt deras i många fall långa tjänstgöringstid, synas de böra beredas samma rättighet till placering i löneskala som motsvarande befattningshavare i statens verk, där dylika befattningar finnas upptagna å löneplanen. De stora belopp, som årligen utgivas för vägväsendet, tala för, att tryggad ställning även beredes be-

fattningshavare i lägre tjänsteställning, så att en god rekrytering av dessa befattningar ej äventyras.

Det kan icke anses oskäligt, att ritare eller ritbiträde erhåller placering i 15:e lönegraden och att skrivbiträde på grund av arbetets mångskiftande beskaffenhet göres till kansli- och kameralbiträde med placering i 7:e lönegraden och att för sådana fall, då fordringar uppställas på, att sistnämnda biträde även måste vara ritkunnigt, placeringen höjes till 10:e lönegraden.

Av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta, att — därest dessa befattningshavare fortfarande skola bibehållas som länsstyrelsens tjänstemän — de må intagas i länsstyrelsens avlöningsstat såsom ordinarie eller extra ordinarie befattningshavare eller ock, att de överföras på väg- och vattenbyggnadsstyrelsens avlöningsstat och där erhålla placeringen i angivna lönegrader.

Stockholm den 17 januari 1936.

Verner Hedlund,
Östersund.